

Finullsfår räknas till de svenska lantraserna och har sitt ursprung i det nordeuropeiska, kortsvansade lantrasfåret. Finullsfåren finns i hela landet men har sin största utbredning i södra och mellersta Sverige. Finullsfåret har varit utrotningshotat, men efter fokuserat bevarandearbete finns (enligt 2009 års räkning) 4867 renrasiga livdjur, varav 7,3% var baggar. Det innebär att rasen klassas som "Inte i fara" enligt FAO's hotskala.

Rasen kännetecknas av hög fruktsamhet, goda modersegenskaper, hög mjölkproduktion och en mjuk glansig och silkig samt finfibrig och finkrusig ull i de tre färgvarianterna vitt, svart och brunt. Finullsfåren har ullfritt huvud och ullfria ben. Svansens nedre del är ullfri. Vuxenvikten för tackor är 50-70 kg och för baggar 80-100 kg.

I produktionsbesättningar är finullsfåret värdefullt som korsningstacka för sin förmåga att gå i brunst året om och att det ofta får många lamm.

Finullsfåret ger (2011) bidrag från Jordbruksverket för Hotade husdjursraser (<http://www.jordbruksverket.se/amneso...ab8000655.html>).